a prebenda poterit acceptare. b Primaqꝫ prebenda hocipſo c vacabit ꝙ ſecundā cū archidiaconatu predicto pacifice fuerit aſſecutus.

De ꝯceſſiōe ꝑbēde ⁊ eccleſie nō vacātis.

Clemēs.v.in ꝯcilio Uieñ.

Decretum conditionale ante cōditiōis euētum non afficit poteſtatē ordinarij vel alterius collatoris: ſecus quando acceptationi beneficij tēpus adijcit cū decreto: ⁊ q̄ beneficiū vacās ab executore petit vl' recipit: illud intelligit acceptaſſe: que vacatio nota dicitur expectanti: ex quo in loco beneficij publice ſcit. h.d. Jo.an.

d Quam ei quem ca.I e in ſcia reputamus f idoneū ſi per inquiſitionē ex g ecutoris ſibi deputati nobis repertus fuerit eſſe vite laudabilis ⁊ cōuerſationis ho h neſte: de beneficio certi valoris alicui prouideri manda i mus: adijcientes ꝙ de beneficio minoris valoris poſſit k eidem ſi voluerit prouideri: l ac exnūc etiā inane decernētes ⁊ irritū: ſec9 ſi a q̄ꝙ̄ q̄uis m auc̄te contigerit attentari.

Quia decretū hmōi ī euētuꝫ dūtaxat ꝑdictarū cōditionū n o ſuum ſortit effectū añq̄ꝫ extet prima conditio bñficiū pretaxati valoris ⁊ etiā minoris priuſq̄ꝫ impetrans ſuam ſuper valore huiuſmodi volūta p tē declarat ꝯferre libere po q r terit ꝑ ordinariū aut aliū ex/

fuiſſet annexa: retenta prima prebenda: cōſequeret dignitatem ſiue prebendā que cum illa vacauit.e.ti.quia ſepe lib.vj.ſed cum dignitatem ſiue prebendā nō poſſit habere propter annexionē: nec duas prebendas in eadē ecclia: de conceſ.pbē.lrās.rōne ānexi in principali impediri videt: ſꝫ ꝓmpta eſt ꝓuiſio ſcilicet vacationis prime quā ſubmittit. Sed

Queſtio

quid dices in caſu conuerſo: adeptus ſum dignitatem per reſcriptum apoſtolicū expecta ibi prebēdam cum beneficio acceptandi: vel ſiue vacat pbēda cum dignitate cui eſt annexa. nunquid prima dignitate: dimiſſa cōſequi potero hanc prebēdam cum ſua dignitate: puto ꝙ nō: q2 nō eſt eadē rō ꝑncipalis ad acceſſorium ⁊ acceſſorij ad principale: de conſe. ex/ cle. vl' alta.c.vno lib.vj.facit eo.ti. quia ſepe.et.c.ſup eo.de regu.iur.acceſſoriū li.vj.cum cōcor. a Poterit. Quod intellige vbi alteri nō debet ex ꝑoritate epis vel ꝑrogatiue gr̄e vel alio iure. b Hoc ipō. Ptꝫ ꝙ in pbēdis eiuſdē ecclie ipſo iure ꝑ receptionē ſcōe vacat ꝑma. c Vacabit. Nō enī poſſet eſſe triplex in ecclia ſine diſpēſatione papali: nec valet in hoc ꝯſuetudo: de ꝯſue.c.j.li.vj.⁊ no.ꝙ plus abhorrent iura habere duas prebendas in vna ecclia q̄ꝫ al's hr̄e duo curata ꝑmū enī nō licꝫ etiā iure ānexionis quā hꝫ pbēdā ad dignitatē vt h: ſꝫ ſcōm iure ānexiōis quā hꝫ curatū ad pbēdā.e.ti.ſup eo.li.vj.et fa.ad opi. quā teneo in decre.lrās de cōceſ.pbē.ſequēdo Inno.ſ. ꝙ i duab9 canonijs eiuſdē ecclie nō poſſit eps diſpēſare licet diſpenſare poſſet in canonia ⁊ ꝑſonatu vel officio rōnem hujus ibi plene ſcripſi ſup vlti.glo.

Quam ei. Diuidit in q̄ttuor ptes. Prio declarat qñ afficit decretū cōditionale nō adiecto termio menſis. Scōo qñ afficiat illo adiecto ibi: Secus. Tertio petēdo ſibi ꝯferri bñficiū vel recipiēdo illud collatū videat q̄s acceptare ibi: Que etiā. Quarto declarat qñ q̄s dicat habere noticiā vacatiōis bñficij ibi: Ceteꝝ. Jmola. Et determinat caſus dubios circa decre.q2 cūctis.e.ti.li.vj. d Reputam9. Per relationē examiatoꝝ ad h deputatoꝝ: q̄bus credit: ⁊ ē iſta forma pauperꝝ in q̄ fit examiatio quō legāt cantāt ⁊ cōſtruāt. e Idoneū. Iūge h lrām ꝓuideri mādamus de bñficio.⁊c̄. f Si ꝑ. Ecce ꝯditionē de q̄ infra loquit. g Inq̄ſitionē. An ad hāc vocāda ſit ꝑs plene no.ſ̄.ea.cōpi.de offi.dele.c.vno. h Valoris. De pēſione ꝓuideri nō poſſe.de pbē.q̄ꝫuis.j.li.vj. i Adijciētes. Niſi h fuiſſet additū de bñficio minoris eſtimatiōis etiā ſibi volenti ꝓuideri nō potuiſſet: de pben.cui de nō.§.vl.li.vj. k Si voluerit. Scda

cōditio. l Exnūc. Hoc fortificabat dubiū q̄ſi a tpe date papa noluit ꝙ decretū afficeret: ſꝫ ꝯ̄rium rñdet ⁊ ſupplem9 ex nūc vt valet extūc.fa.de vo.et vo.re.licet. ad fi.et ſic facit hec lr̄a ꝯ̄ Egi.ꝓ Inn.⁊ Hoſ.et Abb.i eo qō ſcpſit de ap.ꝑterea.ij.ſup.ꝟ.excōicatū. m Attentari. nō dicit etiā ignorant: et tñ ex inferiorib9 ptꝫ ꝙ certis caſibus hoc decretum afficit: per qō ptꝫ ꝙ decretū pape afficit ignorātes: ⁊ de h ō elec.ſi eo tpe lib. vj.⁊ ꝓbat de prebe.c.pe.eo.li. n Effectū. al's fuiſſet edictū ſup icerto.e.ti.c.j.§. ſubiūctū in fi.li. vj. o Extet prima.ſ.ꝙ ꝑ executoris inq̄ſitionē ſit reptus ⁊c̄. vtile ꝯſiliū eē ꝙ ſup illa ꝓnunciet executor vl' ꝙ ſacta mētiōe ō illa inhibeat: vel ſaltem ſuā ptātē inſinuet collatori: al's nō facile forte cōſtare poſſet ꝯditionē extitiſſe. p Declarat. Etiā in executoris abſentia dūmodo de ea ꝯſtet vt infra dicā. q Ordinarium: Hoc ꝓbamus ꝑ ꝑdi.decre.ſ̄.e.ti.li.vj.vt ſicut ibi decretū datū cū bñficio acceptandi añ acceptationē nō impedit ptātē ordiarij: ita nec datū ſub ꝯditiōibus iſtis vel alijs añ ꝯditionū euētū. Jo. r Executorē. Si enī nō afficit ptātē ordiarij: ḡ nec executori alteri9 q̄ maior ē ordiario. de off.dele.ſane.ij.⁊ cū h oporteat itelligi ō executore ſcōo: ꝑmus ei ꝯferret bñficiū ēt poſt q̄ꝫ eueniſſet ꝯditio. Itē cū h dicat ꝙ ſcōs ꝯfert añ ꝯditiōis euētū: ꝑ qō a ꝯ̄rio infert: ꝙ poſtq̄ꝫ eueniſſet cōditio ꝑmi ꝯferre nō poſſet. Itē cū gnālit ō executore loq̄tur: ꝑ quē ēt executorē i forma gr̄e vid2 icludere: h vid2 ſolui qō h fuit diſputatū an ipetrās ꝑmo i hac forma pauperꝝ ꝑferat ſcōo: q̄ ipetrauit in forma gr̄e in eadem ecclia vel ad collationē eiuſdē: et ponit in mercuriali.i lr̄a.N.ſub ti.de pben. h enī vid2 ꝙ dūmō ꝯditio ꝓceſſerit vacationē vl' ſaltē collationē factā ſcōo debet ꝑmo: facit de reſcꝑ.tibi qui.li.vj.ſed ob.e.li.⁊ tit.c.ſi pro te. Sol.ibi ꝯditio pēdebat ex alteri9 arbitrio ita ꝙ illo recuſante nullū ius habebat ipetrās. h ꝟo pēdet exiſtentia rei vt in ꝑmo caſu: vel ex volūtate ipi9 cui facta eſt gratia i ſcōo. Aliq̄b9 vid2 ꝙ ſcōs ipetrās añ ꝯditionē i forma gr̄e ꝑferat: ⁊ ſm h licet hec ꝑma ꝯditio q̄ ad idoneitatē ꝑſone ſit de pñti: inq̄ſitio tñ circa id fiēda eſt de futuro. De ſcōa etiā nō dubitat q̄n ſit de futuro: ⁊ ſm h ſeq̄ret ꝙ ſi duo ipetrauerūt ſub hac forma: ſi ſcōs primo ꝑuenit ad ꝯditionē erit potior cū ꝑus ipi9 decretū afficiat: vt h.fa.ꝑdi.decre.ſi ꝓ te.⁊ qō no.e.ti.ſi ſoli.li. vj.equū videtur quod ꝑus dixi: vt ex quo conditio primi preceſſit collationē factam ſecundo: preferatur primus ſecundo habenti formam gratie vel pauperū: nec veꝝ ꝙ ſꝑ debeat illi ꝓ q̄ ꝑus ē affecta: vt ꝓbat ꝑ decr.

ecutorē a nobis ad ꝓuidēdū
de tali beneficio deputatum.
a ¶ Sec⁹ aūt fore cenſem⁹ cuȝ
b decreto appoſito alicui ꝓui/
deri mādam⁹ d' bñficio qđ in
c fra mēſeȝ a vacatiōis ipi⁹ no
ticia duxerit acceptandū: vt
appoſitio mēſis eiuſdē aliq̇d
e afferat impetrāti. f ¶ Quem
etiā beneficium qđ acceptare

eibi.ſic ĝ fortior gratia condicionata ex exiſtētia rei vl'
voluntate ei⁹ ꝓ q̄ ſcribiť: q̄ȝ dependēs ex volūtate ter/
tij vt p̄dixi. Sȝ fingas hūc caſū: hȝ.a.hāc formā pau/
peꝝ in certa eccl'ia.ſcđo hȝ.b.ſpālē grām ī eadē et talē
q̄ afficit: vacat bñficiū in ipa eccl'ia: qđ añ p̄mi ꝯditio/
nē extātē ordīari
us ꝯfert.c.demū
extitit ꝯditio p⁹/
q̄ȝ executor.b.ſi/
bi ꝯtulit illud p⁹
q̄ executor.a. pri/
mi illud ſibi ꝯtu
lit.q̄riť cui⁹ ſit bñ
ficiū: Dico ſm p̄/
di.opi.p d'cre.pe.
de p̄bē.li.vj.q̄ p̄mus eſt potior: collatio ei ordinarij fa
cta.c.nō valuit nec tenuit īpediēre grā illi⁹.b.ꝓ q̄ bñfi
ciū illud erat effectū ī eū caſū ī quē nō debebať illi.a.ef
fect⁹ ĝ cōditiōis poſtea exiſtētis: q̇ ē vt decretū afficiat
vt h p illā collationē īpediri nō potuit: collatio ei facta
b.nō tenuit ex q̄ p̄us extiterat p̄mi ꝯditio: ex q̇bus cō/
cludiť q̄ p̄dixi: aſſurgat ĝ p̄mus ſcđo: ex cui⁹ pſona cō
ſequiť q̄ al's ſibi perij: et: ꝛ eſt ſi.c.ti.auc̄te.li.vj.ſi vero
collatio facta.b.p̄ceſſit ꝯditionē p̄mi: tūc ēt planū eſſet
q̄.b.potior eēt ī bñficio p hāc lr̄aȝ. Idē ſi teneret ſcđa
opi.q̄ hȝ q̄ forma grē p̄ueniēs ꝯditionē faciat ſcđm po
tiorē etiā ī bñficio poſt ꝯditionē vacāte. a ¶ Secus.
h approbat qđ no.ſ.e.ti.q̄ cūctis ī p̄n.li.vj.ꝛ qđ not.
Archi.e.li.de p̄bē.dudū.et dic ſec⁹ in h.ſ.ī caſu iſto nō
valeret collatio ordiarij vel alteri⁹ executoris īfra men
ſem facta.licȝ añ acceptationē. b ¶ Cēſem⁹. Licȝ p h
v'bū videreť ius nouū īducere: cū tñ rō ſit antiq̄ ꝛ dire
cte ab olim īuēta fuerit hec forma ꝯ decre.q̄ cuncti: vt
ibi no.in.j.gl.puto q̄ reſpiciat p̄terita: nec ꝯdicat h v'/
bū qđ ſm deriuatiōes ponif etiā ꝓ iuſſu: deliberatiōe:
extimatiōe: ꝛ ſnīe ꝓlatiōe.ꝯcor.ſ.xx.rñ.ꝛ dixi.ſ.ea.cō/
pi.de ꝓba.lr̄is. c ¶ Infra mēſem. iſte termin⁹ inualu
it de ſtilo et more curie. Idē tñ dicas de q̄libet alio ter
mino maiori vl' miori ī lr̄is exp̄ſſo: ſolet aūt curia ſic ſcri
bere bñficiū eccl'iaſticū cū cura ꝛc̄.etiā ſi dignitas ꝛc̄.ſi
qđ vacat ad pñs vel vacabit ī tali ꝛc̄.qđ p te vel p ꝓ
curatorē tuū ad h legitime ꝯſtitutū īfra vni⁹ mēſis ſpa
ciū poſtq̄ȝ tibi vel eidē ꝓcuratori vacatio hmōi innotu
erit duxeris acceptādū ꝯferēdā tibi ꝛc̄.diſtricti⁹ īhibē/
tes venerabilib⁹ ꝛc̄.ne de illis interi ēt añ acceptationē
hui⁹ diſponere q̇quo mō p̄ſumāt: ac d'cernētes irritū ꝛ
iane.ꝛc̄.tñ ex hac lr̄a vid' q̄ min⁹ plena clauſula.ſ.hñs
mādatū cū ptāte acceptādi ꝛ ſpacio tp̄is ꝛ decreto ſuf
Queſtio ficiat. Sed q̄riť an tal' expectās poſſit expectare p⁹ mē
ſem bñficiū adhuc vacās: vid' q̄ ſic: cū hec clauſula in
ipius fauorē appoſita ad ligādas manus ordinarij in
ipius expectātis odiū nō debeat retorqueri.de reg.iur.
qđ ob grām li.vj.cū ſuis ꝯcor.et h placet Arch. de pre
ben.dudū lib.vj.ꝛ vid' exp̄ſſū.e.li.ꝛ ti.ſi tibi abſenti.
nō credo q̄ ſi clauſula reſeruatiōis et ptās executoris
adiūgiť bñficio vacaturo: qđ acceptabit īpetrās.ſ.mē/
ſem: vt itex.ꝛ ī forma quā ſup⁹ ſcp̄ſi: q̄ p⁹ mēſeȝ p ex
pectātē acceptari poſſit bñficiū vl' ei ꝯferri ꝛ tūc ad re
gulā: qđ ob grām.rñdeť vt ibi no.q̄ h īducit forma mā
dari p decre.cui de nō.de p̄bē.li.vj. Ad decre.ſi tibi rñ/
deo q̄ loq̇ť cū collatio p̄cedit acceptationē.ſ.q̄ cū bñ/
ficiū ab ordinario pure ꝯferť et poſtea ad acceptādum
termin⁹ aſſignať: tūc ei cū p̄ma pura collatio p illi⁹ ter
mini lapſū pempta nō ſit: ꝓpulſus re integra poſt termi
nū acceptabit: h v'o acceptatio p̄cedit collationē cui⁹
faciēde ptātē executor ñ hȝ niſi īfra tp̄s limitatū fuerit
acceptatū: fateor tñ q̄ ita poſſet eſſe diuiſa reſeruatio a

ſpacio tp̄is q̄ loc⁹ eſſet opinioni ꝯtrie: vt ſi dicať benefi
cium q̄ in tali loco vacauerit qđ duxeris acceptandum
tibi ꝯferendā collationi nr̄e pñtib⁹ reſeruam⁹: inhibēn
tes ne infra mēſem poſtq̄ȝ tibi de vacatiōe ꝯſtiterit aliq̇s
de illo p̄ſumat quacunq̄ȝ auc̄te diſponere ꝛc̄.ponderet
ĝ reſcriptoruȝ te
nor de ꝓuil'. por/
ro.ſi aūt ſm no/
uam formā papa
dat canonicatū:
ꝛ circa p̄bendam
dat bñficiū acce/
ptandi infra mē
ſem: tunc licet re/
ſeruatio et execu/
toris ptās adiūgať p̄bēde: īfra mēſem acceptare pote/
rit: vt.ſ.dixi: ita q̄ poſt mēſem ex vi reſeruatiōis acce/
ptari vel p executorē ꝯferre nō poſſit: q̄ cū canonicus
eſt ex vi canonicat⁹ vid' q̄ ſi nullius ibidē expectat ēe
poſt menſem ſibi petenti p ordinariū ꝯferri dȝ.ꝛ cū de
creto: id eſt q̄ alteri collata nō tenet: per decreta.ſi cleri
cus.ij.reſpon.de prebē.li.vj.ſed hoc caſu poſſet dici cō
trarium: q̄ in caſu decre.ſi clericus.expirauerat pote/
ſtas executoris: ſed h adhuc durat quo ad aliam q̄ va/
cabit ſi acceptabitur infra menſem: nil ergo mirū ſi ibi
ordinari⁹ addiť. Item ſicut nec ibi ordinari⁹ habet po
teſtatem ſup neglecta: ita nec hic: et hoc teneas.
d ¶ Noticia. Hoc determinabit in fi.et no.q̄ in iſta
forma nō eſt loc⁹ decre.ne captāde.eo.ti.li.vj.vt poſſit
acceptari p̄mū incertū quod vacabit.illa ei locū hȝ vt
ibi ptȝ: cū ſimpliciť ſcribiť de bñficio quod duxerit acce
ptandū: tūc ei pōt ſe fortune ſubmittere acceptādo pri
mū vacatuꝝ vel vlteri⁹ ex cauſa: ſȝ qñ ſcribiť de bñficio
quod a vacatiōis noticia infra mēſem duxerit acceptā
dū.hec v'boꝝ forma nō patiť quod vacatuꝝ acceptet:
fateor tñ q̄ vacās pōt acceptare: ēt ſi vacabit tp̄e gra/
tie.verbū enī noticia vacationis preſentē et futurū in/
cludit dūmodo vacet: de priuile.quia circa. nec obſtat
ſi precedat verbū quod vacabit in reſeruatiōe ſine ver
bo p̄ſentis tp̄is ſi quod vacat.nā illud vacabit quod
vacans repitur.vnde dicit lex q̄ verbū oportebit: tam
p̄ſens q̄ȝ futurū tp̄s ſignificat.ff.de v'bo.ſigni.l.verbū
in princi.ti.ad idem.eo.ti.verbum erit.et aliud eſt dice
re vacabit: aliud vacar inchoabit: et hoc conuenit hic
menti: ſecus vbi mens reſiſteret vt ibi.
e ¶ Afferat. ſimile de priuile. papa lib.vj. Joh.an.
f ¶ Quem etiā Sūme vtilis fuit iſta particula: cū enī
executor dat⁹ cū clauſula acceptādi ptātē nō habeat ī
conferendo bñficiū niſi ex quo fuerit acceptatum: tota
die collationibus opponebatur q̄ non valebant: q̄ nō
precesſerat acceptatio: et quia ipſius precedentis acce/
ptationis deficiebat quādoq̄ȝ probatio: ſuccumbebat
expectans.licet igitur verbū acceptationis non expri/
mat: ſatis eſt tñ q̄ petit cōferri: vel recipit collatū: mul
ta ſi'lia colligas ex no.de his q̄ fi.a ma.par.ca.ex ore.de
ap.ad audientiā.ꝛ.c.dilecti.ij.vnde ex quo p inſtrumē/
tū de ꝓmiſſiōe ꝯſtat: p̄ſumiť interrogationē p̄ceſſiſſe.in
ſti.de iuri.ſti.§.ſi ſcriptū.ff.de ver.obli.ſciēdū.ſic ſatis
eſt quod heres ſe īmiſceat: licet v'bo nō adeat: inſti. de
here.quali.§.pe.ff.de acq̇.here.iulian⁹.§.ſi ſeruū.et .l.
ſi quis extraneus.§.interdū.tñ qñq̄ȝ nō ſufficit facti ꝓ
ſecutio: de ap.ab eo.j.rñ.li.vj.de elec.eccl'ia.j.d' baptiſ.
c.j.ꝛ pe.ſȝ ī d'cre.ab eo.eūdo ad iudicē appellatiōis nō
ſatiſfit iuri volēti p apl'oꝝ delationē ipm iudicē inſtrui:
electio ꝛ baptiſmus formas habēt: ne ſine illis ſuffice/
ret animus etiā de quo conſtaret: ſȝ cū h ſolū de aio et
acceptatiōe q̄rať: de illo ſatꝫ ꝯſtat p h exp̄ſſa. Jo. an.

poterat petendo ſibi per ſuū
a b executorem conferri: aut re/
c cipiendo ſibi preſenti colla/
tum ipſum ex hoc acceptare:
⁊ collationem taliter ſibi fa/
d ctam valere cenſem⁹. ¶ Ce/
terum vt tā diuturnis vaca/
tionibus q̃ fraudibus et li/
tibus occurratur predicte va
cationis noticiam impetran/
tem interpretamur habere:
e f ex quo ipſa vacatio in loco vł
eccleſia huiuſmodi beneficij
g publice nota erit: imputet q̃/
dem ſibi: et hoc caſu quo de
ipſius commodo agitur: id
h quod per ſe vel per alium ſci
re potuerit ignorauit.

De rebus eccleſie non alienā
dis. ¶ Clemens quintus in
concilio Vienenſi. Religio
ſus qui concedit alicui ad vi
tam vel certum tempus iura
redditus: vel poſſeſſiones:
adminiſtrationes cui preeſt
ſuſpēſus ē ab officio niſi duo
concurrant: nec valet conceſ
ſio: duos caſus excipit. hoc
dicit Johannes Andree.

Monaſteri/ ca. I
orum et aliarum
adminiſtrationē
regularium diſ/
pendijs occurrere cupienteſ:
i k perpetuo prohibemus edi/
l cto: ne quis religioſus mo/
naſterio priorātui eccleſie ſeu
m adminiſtrationi cuius pre/
n ſidens iura: redditus: aut
o p poſſeſſiones eiuſdem alicui
q ad vitam eius ſeu aliud cer/
r tum tempus pecunia etiam
s inde recepta: quouis modo
t concedat: niſi neceſſitas aut
v vtilitas monaſterij: priora/
tus eccleſie aut adminiſtra/
tionis huiuſmodi hoc expo/
ſcat conuentus ſui: aut ſi cō/

An enī req̃rat executoris pñtia

a ¶ Executorē. Licet petitio ⁊ collatio de q̃b⁹ h loqͥt requirāt executoris pñtiam: cum al's de acceptatiōe nō apparet: acceptatio tñ ſine pſentia executoris fieri po/ teſt: dūmodo de illa fides fieri poſſit: vt no. e. ti. q2 cun ctis ad fi. li. vj. qđ etiā ibi placet Inno. ⁊ Hoſtiē. Ar/ chidia. ⁊ Guil. i Spe. de actio. et peti. §. penul. v. Item no. ad fi. licet Cōpoſt. vi/ deť velle contra rium. de reſcrip. capitulū. in glo. magna circa fi. v. quid ſi lrē.
b ¶ Aut. no. al/ ternatiuā. ſuffi/ cit ꝗ alterū.
c ¶ Preſenti. Idē in ꝓcurato/ re habente ad h ſpeciale manda/ tum. qđ ꝓbat ſti lus curie quez ꝑ miſi: ⁊ ſcripſi de ꝑben. accedens. ad hoc finis hu/ ius. c. ibi vel per alium: ſicut ⁊ ele ctio ꝑ ꝓcurato/ rem fieri poteſt. de elec. quia pro pter. ⁊ c. penul. ⁊ matrimonium contrahi. de pro cura. c. fi. lib. vj. facit etiam. e. li. de regu. iur. po/ teſt quis. ⁊. ff. de ꝓcu. ſi is qui ſtichum. ⁊. ff. de lega. j. ſi ſit. §. ſi quis ita. nō ob. ff. de verbo. obli. l. vlti. in ꝓn. et l. ſi ſtipulatus fuerim in prin. que non loquūtur in pro/ curatore.

Que poſ/ ſint expedi/ ri per pro/ curatorem

d ¶ Ceterum. Equiſſima ⁊ expediens fuit etiam hec prouiſio.
e ¶ Loco. Si locus vbi ſita eſt ec cleſia careret habitatoribus: ſatis videreť ponderāda noticia loci vicinioris. facit. ꝟ. ea. cōpil. ꝺ fo. cōpe. q̃uiſ de elec. vbi periculum. ꝯ porro. li. vj.

Quid ſi lo/ c⁹ caret ha bitatorib⁹

f ¶ Vel eccleſia. No. per alternatiuam q ſatis eſt q ī eccleſia ſit publica: licet i loco vel oppido ſit occulta.
g ¶ Nota erit. Forte quo ad hunc caſum inductus ē rigor iſte: q menſis currat etiam ei qui non fuit in cul/ pa: vt q2 tm̄ diſtabat a loco beneficij q poſt factā gra/ tiam cū tūc vacaret: vel paulopoſt vacaſſet infra men/ ſem id ſcire non potuit: vel procuratorem habebat ī lo co: ſed mortu⁹ eſt. vel his ſimile. ꝑ hoc tñ q in hoc caſu ſpecialiter ſtatuiť: vt ꝓbat littera que ſequiť in h caſu. ⁊ qđ ꝑcedit ibi ꝑdicte vacatiōis: non recedo ab eo. qđ no. de ꝑben. ſi clericus. li. vj. hic enim datus eſt menſis in litteris qui currit a tempore noticie. Determinat er/ go quādo dicať habere noticiā in hoc caſu. ibi vo puni tur ſimpliciter negligentia. ⁊ ſic ſe nō tangūt. Et ideꝫ dico de his que notaui de reſcrip. capitulū ſuper glo. et ita dico etiā qđ h dicitur locum non habere in caſu de/ creta. ſi pluribus. de preben. lib. vj. Unde ſi papa con/ tulit proprio motu prebendam ſi qua vacabat in eccle/ ſia. ⁊ due equales vacabant noticia vacationis poſtq̃ī currunt decem dies prouiſo ad eligendum non recipi/ etur per hunc modum: quia ibi forſan tempore quo fi/ ebat gratia vel prius erat noticia vacationis: de qua h dicitur: q̃ꝫ forſan impoſſibile eſſet ſcire prouiſum infra decem dies. ⁊ ſic in totum ſibi periret priuilegium op/ tandi qui non fuit in culpa. ⁊ idem dico de extrauagā. Johan. que incipit: Suſceptū. circa medium: ſed dato q hic ſubſit im/ poſſibilitas: vel deſit culpa: du/ rat tamen circa talia beneficia ꝑ uilegium accep/ tandi. facilius er go procedit hic iſte rigor: vt in princi. dixi. et ta men ex littera ſe quenti videť col ligi q vbi ita de ficit culpa q nec per ſe nec per ali um ſcire potuiſ/ ſet: non eſt locus huic rigori.
h ¶ Scire po/ tuerit. Imputa tur ergo illi q̃ ſci re potuit inqui/ rendo. ſic etiam imputať illi qui ſcire potuit peri/ tiores conſulen/ do. ff. de bo. poſ/ ſeſ. l. in bonoruꝫ. vnde dicitur q vigilantibus ⁊c̃. ff. de his que in frau. credi. pu/ pillus.

Monaſterioꝝ. ¶ Tria facit. Primo prohibet Diu Scđo ibi: Si q̃s. punit ⁊ decernit. Tertio ex cipit ibi: Nec Jo an.
i ¶ Perpetuo. i. gene rali vel perpetuo duraturo. de elec. vt circa. et c. ꝑpetuo. li. vj.
k ¶ Prohibem⁹. Saltē q̃ ad penā fa teri oportet q ē iuriſ noui editoria.
l ¶ Religioſus. Seculares ꝗ clericos nō cōphēdit hec ꝯſtitutio: ſed ſi tales cōceſſiones faciunt: dic vt legiť ⁊ no. xvj. q. j. poſ ſeſſiones. de his que fi. a prela. continebať. ſi al's alie/ nant locus eſt canoni. xij. q. ij. monemus. eo. ti. ſi quis ſi locant: dic vt no. ne prelati vices ſuas. c. finali.
m ¶ Cuius. i. ſiue ꝑpetue ſiue tꝑali. maxime enī ꝓpter obediētiarios q̃ faciebāt hos ꝯtus reuocari timentes ad clauſtrū emanauit hec ꝯſtitutio. et dato q non ſint obedientiarij faciliꝰ remouenť a ſuis admiſtrationi/ bus. de accu. q̃liter. ij. in fi. de ſimo. licet. ⁊. c. ꝑ tuas. nō aūt puto eam locū hr̄e in religioſo qui ꝑeſt eccleſie ſe/ culari: ⁊ q̃ſi clericus ſecularis. ⁊ h probet ꝑncipium.
n ¶ Redditus. Differūt a fructibus: vt patebit in fi.
o ¶ Poſſeſſiōes. Certas vł oēs.
p ¶ Alicui. Priua/ to vł collegio.
q ¶ Ei⁹. Recipientiſ vł ꝯcedētis. ⁊ taliſ ꝯceſſio dr̄ ꝑpetua. ff. ꝓ ſocio. l. j. ⁊ no. x. q. ij. perpetua.
r ¶ Pecunia. An dans hanc pecuniam repetat. vide qđ no. ⁊ dixi. e. ti. ad audientiā.
s ¶ Quouis modo. Ab hac generalitate excipit duos modos in fine. c.
t ¶ Aut. Sufficit alterum: ſic alibi equiparantur hec duo: de eta. ⁊ quali. queris. de preben. expoſuiſti. et i di ſpenſationib⁹. j. q. vij. tali. ⁊ facit. e. ti. dudum. li. vj.
v ¶ Utilitas. de ſyndi. c. vno.